

har rätt. — *T-städd*, part. pass. *Ett t-dt fel.* — *Tillstående*, n. 4.

TILLSTÄND, n. 5. 1) Det förhållande, i hvilket person eller sak befinner sig. *Den sjukas t. är beklagligt. Vara i godt t. Vara i t. att, i stånd att. Välsignadt t., se Välsignad.* — *Syn.* Skick, Stånd, Ställning, Läge, Befinnande, Belägenhet, Författning, Omständigheter. — 2) *Se Tillåtelse. Håfa t. af någon att göra något. Han har ej fått t. dertill. Jag har hans t., tillåtelse af honom. Jag ger er öppet t., fullkomlig tillåtelse.*

TILLSTÄNDSBEVIS, n. 5. Bevis, att man erhållit tillstånd till något.

TILLSTÄNDSBREF, n. 5. Öppet bref, hvaruti tillstånd meddelas en person till något.

TILLSTÄDES, tillstådäss, adv. (af *Till* och *Stad*, ställe) På stället, närvarande. *Han var ej t. vid tillfället. Komma t.,* infinna sig; äfv. återkomma. — *Sammansättningarna T-komma, -vara,* förstås lätt af de anförda exemplen.

TILLSTÄDJA, v. a. 2. (böjes som *Städja*) *Se Tillåta.* — *Tillstädjande*, n. 4.

TILLSTÄDJELSE, f. 3. *Se Tillåtelse.*

TILLSTÄLLA, v. a. 2. 1) Öfverlemnna. *Låta t. någon ett bref.* — 2) Göra anstalter till, föranstalta, laga att något sker. *T. ett kalas, en bal. Jag har så t-llt, att... Han har t-llt illa för sig. Det är illa t-ldt för honom. T. något ondt. T. ett upplopp.* — Äfv. *Ställa t'ill.* — *Syn.* Anstalta, Anordna, Anställa, Begä. Arrangera; Anstifta. — *Tillställande*, n. 4.

TILLSTÄLLARE, m. 5. En, som tillställer eller har tillställt något. *T-n af ett offentligt nöje, af ett upplopp.*

TILLSTÄLLNING, f. 2. 1) Anordnande, anstaltande; anstiftan. *T-en af ett kalas. Det är hans t.,* han har tillställt det. — 2) Aftalad, öfverenskommen list; anslag, komplott. *Det är en t., för att komma åt honom.* — 3) Något, som blifvit tillståndt, t. ex. ett kalas, en bal, ett offentligt nöje. *T-en var ganska lyckad.*

TILLSTÄNDIG, a. 2. Som enom tillkommer, tillhör, passar. *Män t-a rätt. Det är honom ej t-t att göra sådana anmärkningar.*

TILLSTÄNGA, v. a. 2. *Se Stänga, Tillsluta. T. dörren, fönstret, huset.* — Äfv. *Stänga t'ill.* — *Tillstängande*, n. 4. o. *Tillstängning*, f. 2.

TILLSTÖKA, v. a. 1. (fam.) *Se Stöka t'ill.*

TILLSTÖT, m. 2. Tillstötande händelse; tillstötande sjukdomsfall. *En svår t.*

TILLSTÖTA, v. n. 2. 1) Hända, inträffa, under det något annat sker, föregår; tillkomma och öka verknigen af något. *Nu t-tte den händelsen att... En annan olycka, sjukdom t-tte.* — Äfv. *Stöta t'ill.* — 2) Gränsa intill. *Der t. min grannes ägor.* — *T-nde*, part. pres. *En t. olyckshändelse. T. ägor.*

TILLSVÄRJA, v. a. 3. (böjes som *Svärja*) Med ed lofva. *Han har t-svurit mig en evig vänskap.*

TILLSY, v. a. 2. 1) Sy fast något vid ett annat. — 2) Sy ihop. — Äfv. *Sy t'ill.* — *Tillsyende*, n. 4.

TILLSYN, f. 3. Tillsende, att någon gör sin skyldighet eller att något verkställes riktigt. *Ha t. öfver någon ell. något, vid ett arbete. Lemna utan t. Man bör ha noga t., att arbetet verkställes riktigt.* — *Syn.* Uppsig, Eftersyn.

TILLSYNINGSMAN, m. 5. *Se Uppsyningsman.*

TILLSÄGA, v. a. 2. (böjes som *Säga*) 1) Säga till en något, för att tillkännagifva, antyda, befalla. *Jag t-sade honom att komma, att han skulle betala. Han är t-sagd derom. Han skall bli t-sagd att inställa sig.* — 2) Lofva, utfästa. *T. en sin vänskap.*

TILLSÄGELSE, ti'llsä'gällse och ti'llsä'jällse, f. 3. 1) Antydan, befallning. *Han fick det med t. att tiga. Han har fått t. att komma.* — 2) Löfte.

TILLSÄNDA, v. a. 2. 1) Sända till en något. *Han har t-dt mig ett paket.* — 2) (fig.) Låta vederfaras. *De pröfningar, Gud t-der oss.*

TILLSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) 1) Tillöka genom något, som vidfogas. *T. en löskifva till ett bord.* — 2) Tillblanda. *T. koppar till guld.* — 3) Förordna, utnämna till tjenst. *T. en person till ett embete. Blifva t-satt till domare i ett mål. T. en embetsman.* — Har äfv. till objekt sjelfva tjensten. *T. en tjenst, ett embete, en domaresyssla.* — 4) Förlora. *Han har dervid t-satt mycket.* — För alla dessa bem. säges äfv. *Sätta t'ill.* — 5) (sköl.) *T. ett segel,* lossa beslagssesjningarna, hala skoten, hissa i fallet och slutligen trima seglet.

TILLSÄTTANDE, n. 4. Handlingen, då man tillsätter. *Se Tillsätta*, bem. 1, 2, 3 o. 5.

TILLSÄTTNING, f. 2. 1) *Se Tillsättande.* — 2) Förlorande, förlust. — 3) Tillsatt stycke; tillägg. — 4) (fys.) Småningom skeende tillökning genom partiklars vidfästning. — 5) *Se Tilländning.* — 6) (gram.) Vidfogning af en bokstaf eller stafvelse i slutet af ord. — *Syn.* Paragoge.

TILLTAFSA, v. a. 1. *Se Tilltufsa.*

TILLTAG, n. 5. 1) Företag, försök. *Han har ej lärt på yrket; det är blott ett t. af honom.* — 2) Djerft, förmädet företag; ingrepp. *Man måste stäffa detta hans t. Ett så groft t. kan ej lemnas ostraffadt.*

TILLTAGA, v. n. 3. (böjes som *Taga*) Vinna tillväxt, ökas, förkofra sig. *Vatnet t-ger i sjön. Dagarne t. Kölden t-ger. När åren t.,* när man börjar bli gammal. *T. i krafter, i kunskap, i visdom, förstånd.* — Äfv. *Taga t'ill.* — *T-nde*, part. pres. *T. ljus, mörker. Vid t. år,* när man börjar bli gammal. — *T-tagen*, part. pass. af *Taga t'ill.* Säges om det, som blifvit till något visst behof taget af ett ämne, o. s. v. *Det är så t-get, att det bör förslä.* (Fig. fam.) *Väl ell. drygt t.,* öfverdrifven. *Knappt t.,* knapp, ej tillräcklig. *Det är för mycket t-get,* mer än nödigt är, för mycket, öfverdrifvet. — *Tilltagande*, n. 4.

TILLTAGSEN, ti'lltaggs'n, a. 2. neutr. — *et.* 1) Fallen för att taga sig till, att försöka. *En t. karl. qvinna.* — *Syn.* Företagsen, Rask. — 2) Djerf; närgången. *Hon var nog t. att... T-et försök.*

TILLTAGSENHET, f. 3. Egenskapen att vara tilltagen (i begge bem.).

TILLTAGSET, adv. På ett djerft, tilltagset sätt, med tilltagshet.

TILLTAL, n. 5. 1) Handlingen, då man tilltalar någon. *Jfr. Tilltala*, bem. 1. *Vid den främmandes t. blickade han upp.* — 2) Förebärrelser, tillrättavising, skrapa. *Han fick t. för sin oblyghet.* — 3) Anklagelse vid domstol. *Ställa under t.,* förordna rättegångs anställande mot någon.

TILLTALA, v. a. 1. o. 2. 1) Tala till, åt någon. *Om du t-r honom, skall du finna, att han är stum.* — Äfv. *Tala t'ill.* — 2) Gifva förebärrelser,